

Geologer logger- minebyen brænder

Bjørn Thomassen

Bly-zink forekomsten Blyklippen ved Mestersvig i det centrale Østgrønland blev brudt i perioden 1956-62. Brydningen foregik året rundt, og de ca. 200 minearbejdere var indkvarteret i en mineby af et-plans træhuse. Efter minens lukning henlå minebyen som en 'ghost town' indtil 1983, hvor den efter krav fra myndighederne (Råstofforvaltningen for Grønland) blev brændt af.

I 1983 foretog forfatteren og to kolleger en fornyet undersøgelse (relogning) af 10 kilometer borekerner, der var placeret i minebyen. Kernerne stammer fra porfyr-molybdæn forekomsten Malmbjerget, der ligger 35

Geolog opslugt af sit logningsarbejde, der må siges at foregå i røg og damp.

kilometer sydvest for Blyklippen (lokalitet BT på kortet side 131), og som blev opboret i perioden 1958-62. Arbejdet var led i et EF-støttet forskningsprogram om molybdæn-forekomster. Mens vi udførte dette arbejde, blev byen brændt ned om ørerne på os. Huset med borekernerne blev dog skånet for eftertiden.

Logning af borekerner.

Borekerner opbevares normalt i kernekasser af ca. 1,5 meters længde med 6 baner i hver kasse, svarende til 9 meter kerne. Ved logningen foretager geologen en beskrivelse af borekernerne, eventuelt med brug af hjælpemidler såsom lup, magnet, ridsepen, syre, magnetometer, geigertæller etc.

Først lægges kasserne op i nummerorden, således at geologen får et overblik over den samlede kerne. Derefter inddeles kernen i intervaller, der hver svarer til en geologisk set homogen del af kernen. Herefter beskrives de enkelte intervaller, idet følgende parametre bestemmes: Længde, bjergart, farve, kornstørrelse, struktur, mineraler, omdannelser m.m. Mineraliserede intervaller tildeles prøvenummer og markeres til deling. Disse intervaller flækkes derefter på langs ved hjælp af enten sav eller en mekanisk kernesplitter, hvorefter den ene halvdel lægges tilbage i kassen, mens den anden halvdel sendes til analyse.

De geologiske parametre fra logningen og analyseresultaterne fra hvert enkelt borehul tegnes derefter ind på et profil over borerne - om muligt suppleret med data fra kartering af overfladeblotninger og minegange. Geologi og mineraliseringer mellem de enkelte borehuller sammenlignes derefter, således at man kan fremstille ét eller flere profiler gennem mineralforekomsten. På basis af sådanne profiler kan man modellere formen af de geologiske enheder, foretage tonnageberegninger, samt vurdere placeringen af evt. supplerende borer.